

F. t. l. om kommuneplanlægning.

ges — lømpes så vel som skærpes — i en lokalplan. Dette svarer til gældende ret i forholdet mellem de almindelige bebyggelsesregulerende forskrifter i bygge-loven og bl. a. partielle byplanvedtægter i medfør af byplanloven.

Til § 15.

En udtrykkelig angivelse af, hvad der tilsigtes opnået med en lokalplan, har ofte været savnet i hidtidig vedtægtspraksis, såvel under fremlæggelsen til offentligt eftersyn som under den senere administration.

Under hensyn til den vægt, som lovforslaget i øvrigt lægger på offentlighedens medvirken i planlægningen, findes det rimeligt, at der gives offentligheden mulighed for at vurdere og debattere et lokalplanforslag på grundlag af en udtrykkelig tilkendegivelse af formålet med planen og oplysning om forslagens baggrund og betydning. En udtrykkelig angivelse af, hvad der tilstræbes opnået med planen, vil også være af betydning under den senere administration, jfr. lovforslagets § 47.

Det foreslås derfor for det første, at selve lokalplanen altid skal indeholde en angivelse af planens formål, f. eks. som en indledning til planens bestemmelser.

Det foreslås dernæst, at planen skal være ledsaget af oplysning om forslagens baggrund. Da lokalplanen ifølge lovforslagets § 14, stk. 1, ikke må indeholde bestemmelser i strid med kommunens dispositionsplan, er det naturligt særligt at fremhæve oplysning om, hvorledes lokalplanen forholder sig til dispositionsplanen. Redegørelsen foreslås endvidere at skulle indeholde oplysning om, hvorledes lokalplanen forholder sig til den øvrige planlægning, der måtte være udført for det område, som lokalplanen omfatter.

Den betydelige fleksibilitet i lokalplaners anvendelse, som lovforslaget tilsigter, kan medføre, at en ejendom bliver omfattet af flere lokalplaner og eventuelt tillige af bestemmelser, som er fastlagt i en partiel byplanvedtægt eller andre planer m. v. efter den nugældende lovgivning. Dette indebærer en risiko for, at det kan blive vanskeligt at overskue såvel ejendommens udnyttelsesmuligheder som sammenhængen i planlægningen af et område. Også i denne henseende vil den foreslåede redegørelse være af betydning.

Det må antages, at den omhandlede redegørelse i mange tilfælde vil kunne svare til den motiverede indstilling, som forelægges kommunalbestyrelsen samtidig med forslaget til lokalplan. Der vil således næppe blive tale om en væsentligt øget arbejdsbyrde

for de kommunale forvaltninger, når lovforslaget forlanger en sådan redegørelse bilagt lokalplanen.

Redegørelsen bør normalt optages som bestanddel af lokalplanen, men kan eventuelt være et særligt bilag. Det væsentlige er, at redegørelsen følger med forslaget til lokalplan, når dette offentliggøres, jfr. lovforslagets § 17.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer i princippet til byplanlovens § 9 om foreløbigt forbud mod, at der rådes over en ejendom, som kan ventes at blive omfattet af en under udarbejdelse værende byplanvedtægt på en måde, der må antages at komme i strid med planen.

I forhold til byplanlovens § 9 indebærer lovforslagets § 16 den decentralisering, at forbudet kan nedlægges af kommunalbestyrelsen på egen hånd. Det følger af lovforslagets § 48, at et forbud ikke kan påklages, for så vidt angår det skøn, der ligger til grund for forbudet; derimod vil der i givet fald kunne ske påklage for så vidt klagen støttes på legalitetsforhold som f. eks., at den forbudte handling ikke vil kunne hindres ved en lokalplan, eller at der er formelle mangler ved forvaltningsaktens tilblivelse.

Ved § 12 i loven om regionplanlægning i hovedstadsområdet er miljøministerens beføjelse til på begæring af en kommunalbestyrelse at nedlægge forbud efter byplanlovens § 9 overført til hovedstadsrådet fra det tidspunkt, hvor der foreligger en ny og af hovedstadsrådet godkendt dispositionsplan for kommunen. Det findes imidlertid rigtigst og bedst stemmende med hovedsynspunkterne i både lovforslaget og regionplanloven for hovedstadsområdet, at forbudsbeføjelsen i hovedstadsområdet tillægges såvel hovedstadsrådet som vedkommende kommunalbestyrelse. Bestemmelserne i § 12 i loven om regionplanlægning i hovedstadsområdet forudsættes ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 17.

Paragraffen omhandler den almindelige offentliggørelse af et eller flere forslag til en lokalplan.

Kravet om almindelig offentliggørelse af et lokalplanforslag svarer i princippet til gældende ret for så vidt angår byplanvedtægter og bygningsvedtægter med bestemmelser om grundkredse og byggeområder, jfr. byplanlovens § 7, stk. 1, og bygge-lovens § 16, stk. 3. Derimod forlanges der i den gældende lovgivning ikke offentliggørelse (og heller ikke individuelle underretninger til de berørte grundejere) af forslag til byggeområdefastlæggelser i Københavns kommune, reguleringsplaner eller beslutninger om et områdes ubebygghed eller om bevaring af en